

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 138/2015-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17, čl. 20, čl. 21, čl. 47 a čl. 54 Charty základných práv Európskej únie, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 737/2014 a jeho uznesením zo 6. novembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 17, čl. 20, čl. 21, čl. 47 a čl. 54 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len

„charta“), ako aj čl. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 737/2014 a jeho uznesením zo 6. novembra 2014. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 20. februára 2015.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 737/2014-59 zo 6. novembra 2014 bola odmietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom pre porušenie v uznesení uvedených ustanovení ústavy, dohovoru, charty a dodatkového protokolu v konaniach vedených Okresným súdom Nové mesto nad Váhom pod sp. zn. 4 C 43/2009, Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 4 Co 406/2012 a pod sp. zn. 4 NcC 670/2012, ako aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Cdo 250/2013. Sťažnosť bola odmietnutá sčasti pre nedostatok právomoci ústavného súdu a sčasti pre zjavnú neopodstatnenosť.

Podľa názoru sťažovateľa treba uznesenie ústavného súdu považovať za protizákonné, protiústavné a zmätočné. Došlo ním k porušeniu označených ustanovení ústavy, dohovoru, charty a dodatkového protokolu. Dôvody nesúhlasu s uznesením sťažovateľ v sťažnosti veľmi podrobne rozvádza.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy, dohovoru, charty a dodatkového protokolu v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 737/2014, zrušil svoje uznesenie č. k. II. ÚS 737/2014-59 zo 6. novembra 2014 a vec vrátil na ďalšie konanie. Domáha sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

Jadrom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého ústavný súd odmietnutím jeho skoršej sťažnosti porušil označené práva. Sťažovateľ sa teda touto sťažnosťou domáha preskúmania správnosti skoršieho uznesenia ústavného súdu.

Keďže proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok (s výnimkou prípadu uvedeného v čl. 133 časti vety za bodkočiarkou ústavy), ústavný súd

nemá v právomoci konať a rozhodnúť o takej sťažnosti, ktorou by sa mala preskúmať vec už predtým ústavným súdom rozhodnutá.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2015